

стъта на знаменитий български войвода Кракра. Рѣката ѝ обикаля отъ три страни, а само отъ едната — сѣверната — се прѣсича отъ шосето Радомиръ—София. Клонътъ отъ Люлинъ планина, който отъ начало се протака отъ истокъ къмъ западъ, при Перникъ се разклонява така, щото образува видъ на стъпало, на което задната частъ — петата е крѣпостта Кракра, а прѣдната се протака на сѣверо-западъ къмъ Брѣзникъ.

На 1 Августъ полка пристигна въ Перникъ и се расположи на бивакъ задъ селото — на сѣвероисточната страна, а офицеритѣ се настанихъ по крѣчмитѣ на квартируване, освѣнъ командуващия полка и нѣкои отъ дружиннитѣ командири, които си наехъ особенни къщи. Първий бѣ наелъ една съвсемъ отдѣлна отъ другитѣ къщи и отстранена отъ главния пѣтъ.

На 2 Августъ, подъ прѣдлогъ, че работата нетърпи отлагане, ротитѣ отидохъ на работа. За укрѣпчаване бѣхъ опрѣдѣлени висотитѣ, които се протакатъ къмъ Брѣзникъ, клонътъ, който ги съединява съ Люлинъ и самата Люлинъ. При това, съ пристиганъето на полка въ Перникъ, дойде отъ София една сапѣрна команда, подъ рѣководството на която се започнахъ работитѣ. Какъ вървѣше укрѣпчаванieto на помѣнхтитѣ мѣстности, излишно е да казвамъ, щомъ единъ пѣтъ знаемъ пословичното трудолюбие на нашия българинъ, особено — селенина, отъ когото главно се рекрутира нашата армия. Въ нѣколко дни отъ пристиганъето ни, разнитѣ форми: люнети, редани, редути и прочее фигури, които фортификацията знае, почнахъ да никнатъ като гъби въ дѣждовно врѣме, и, въ продължение на тия нѣколко дни, се изпоразвалихъ сумма ниви и ливади. Окол-